

diverse organisationer på området, hvad man kan gøre, og vi er nået frem til at bruge ansættelsesbevismodellen, netop for ikke at bruge erstatninger og underkende afgørelser eller andet, som kunne ændre på den måde, vores system normalt fungerer på. Det er derfor, vi er nået frem til forslaget om at få en bod på samme måde, som vi kender fra ansættelsesbevissystemet, som Socialdemokratiet jo selv har været med til at indføre.

Jeg håber, at man kan se, at det, man har indført på det ene område, måske også kunne være en god idé på et andet område for netop at komme nogle af de formelle fejl til livs, som kan have betydning for det reelle indhold i sagerne.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Jeg kan ikke gå meget mere præcist ind end det, jeg allerede har svaret. Vi taler om et meget, meget, meget stort område, hvor der kan være nogle meget principielle procesfejl. Partshøring kan f.eks. være ganske afgørende. Det har vi så et system til at følge op på, og der synes jeg, at bodsbegrebet måske kan være det, man skal tage med i betragtning. Hvorimod der i den anden ende af skalaen kan være tvivl om, hvor grænsen skal sættes for, om man er berettiget til det ene og det andet, og der synes jeg, at forslaget er unødigt firkantet.

Når vi ser på ansættelsesretten, er der nogle meget klare forhold om nogle meget kontraktretlige forhold for den enkelte medarbejder, hvor man kunne risikere, hvis man ikke i tide sørger for, at tingene er i orden, at den pågældende medarbejder eller for den sags skyld den pågældende arbejdsgiver vil stå med mangel på dokumentation i et meget alvorligt spørgsmål om den pågældendes ansættelsesforhold eller ej.

Så jeg synes ikke, at man kan sammenligne det meget store område med et meget konkret område med meget alvorlige konsekvenser. Dermed altså ikke være sagt, at vi ikke gerne vil se på noget af det, for der er elementer, hvor vi godt kan se, at man vil kunne bidrage til en bedre sagsbehandling, uden at det bliver noget for nogle og bøder til resten.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Per Dalggaard som ordfører.

Per Dalggaard (DF):

Borgernes forhold til det offentlige bør selvfølgelig være baseret på en gensidig respekt for

hinandens situation. Det er faktisk en form for kunde-sælger-forhold, hvor borgeren er kunden og den offentligt ansatte er en serviceperson for borgeren. Det offentlige er til for borgernes skyld, ikke omvendt.

Der vil i et sådant forhold kunne opstå problemer, som er ganske uforudsigelige. Der er eksempler på, at det offentlige ikke har behandlet borgerne på en særlig pæn måde, og hvor sager har trukket ud, og hvor borgerne har følt, at det er som at slå i en dyne.

Kl. 14.55

Disse problemer er det mit indtryk at regeringen er meget opmærksom på. Regeringen har netop udgivet hæftet »Noget for noget«, som vi har drøftet voldsomt, fordi der åbenbart er forskellige fortolkninger af, hvad noget for noget egentlig skal stå for. Vi har for så vidt fortolket det på den måde, at det handler om, at når borgerne skal overholde deres aftaler med det offentlige, skal det offentlige vel også overholde sine aftaler med borgerne.

Princippet noget for noget må efter vores opfattelse gå begge veje, men den løsningsmodel, Enhedslisten foreslår, finder Dansk Folkeparti ikke er en brugbar metode. Der skal være lidt proportionalitet i tingene, og en bøde på 5.000 kr. til det offentlige for et misligholdt forhold eller aftale er nok lige lovlig langt ude. Der må kunne findes andre modeller.

De tiltag, der allerede i dag er i gang med henblik på en øget fokusering på borgernes rettigheder, vil vi meget gerne være med til at se på og om nødvendigt revurdere. Lad os i udvalgsarbejdet finde ud af, om den eksisterende lovgivning skal tilrettes, eller der skal laves noget helt nyt. Det vil Dansk Folkeparti aktivt være med til at se på for at fremme et bedre forhold mellem borgerne og myndighederne.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg har nok ikke hørt godt nok efter, men jeg forstod ikke helt, hvad det er i lovgivningen, Dansk Folkeparti gerne vil se på for at finde ud af, om det måske kan ændres. Det, vi har foreslået her, er jo, at hvis de regler, vi allerede har for at sikre, at borgerne skal høres i sagerne og får at vide, at de kan klage, og hvor de kan klage henne osv., ikke bliver overholdt, skal der betales en bod, og derfor forstår jeg ikke helt, hvad det er, Dansk Folkeparti overvejer at ændre i lovgivningen, for at der kan opnås det samme resultat. Det er jeg meget nysgerrig efter at høre.